

РЕШЕНИЕ

№ 1617

гр. София, 15.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **68** по описа за **2021** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Амбулатория за извънболнична специализирана помощ – Медицински център за интегративна медицина“ О., ЕИК[ЕИК], с управител Х. А. Д., чрез адв. А. Ч., срещу Решение № от 26.10.2020г. по НАХД 18117/2019 г. на СРС, НО, 103 състав, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № 22-006202/29.10.2019 г., издадено от директора на Дирекция Инспекция по труда С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 3000.00лева на основание чл. 416, ал. 5 от КТ за нарушение на чл. 415 ал. 1 от КТ, като е намалена на 1 500 лева.

В касационната жалба се сочи, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Въззивната инстанция не е обсъдила всички релевантни факти и обстоятелства. Твърди се, че дължимата сума е надлежно изплатена. Счита, че в НП има грешно посочени констатации. Иска се отмяна на решението и измененото с него наказателното постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. А. Ч., която поддържа жалбата и по същество иска да се

отмени атакуваното Решение и процесното НП. Твърди, че санкцията е несъразмерна на нарушението. Твърди, че с Решението по гр.дело №46248/2019г. съдът е установил, че на С. Е. е било извършено плащане през м.август 2017г., когато тя е напуснала самоволно работата си, заминавайки за Англия. В същото производство е установено и че Е. е признала претенцията на процесното дружество, но това е сторено след вече наложеното административно наказание. Твърди се също, че сумата посочена от АНО като дължима е била внесена повторно от жалбоподателя, поради което се изразява становище, че наложеното наказание е неоснователно. Излагат се доводи и относно Решението по НАХД № 18118/19г.- НО 3 състав на СРС, с което е наложена санкция в размер на 100.00лева за същия период и за същото лице - Е.. Излагат доводи за маловажност на нарушението. Претендират и разноси.

Ответникът, Дирекция „Инспекция по труда“ С. –се представлява от юрк. Х., която оспорва подадената касационна жалба.

Прокурорът от Софийската градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XIII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Административен съд София-град, XIII касационен състав, като съобрази изложените в жалбата касационни основания, събраните по делото доказателства и извърши касационна проверка на оспорваното решение по чл. 218, ал. 2 от АПК, прие за установено следното:

В периода от 05.06.2019г. до 23.07.2019г. инспектори в Дирекция „Инспекция по труда” – С., извършили проверка по сигнал от С. Е. за спазване на трудовото законодателство от „Амбулатория за извънболнична специализирана помощ – Медицински център за интегративна медицина“ О., ЕИК[ЕИК], с управител Х. А. Д..

В резултат от извършената проверка бил съставен протокол за извършена проверка с изх.№ ПР1915517 от 05.06.2019г., в който били дадени задължителни предписания на проверяваното лице.

В т.3 от протокола било предписано работодателят да изплати на С. П. Е. съгласно представен фиш за заплата за месец август 2017г. за положения от нея труд през м.август 2017г., съгласно чл.128 т.2 от КТ в срок до 26.06.2019г.

В периода 05.06.2019г. до 23.07.2019г. св. Д. И.,– главен инспектор и Ж. Ц. – инспектор в ДИТ С., извършили последваща контролна проверка за спазване на трудовото законодателство от „Амбулатория за извънболнична специализирана помощ – Медицински център за интегративна медицина“ О., ЕИК[ЕИК].

При извършената проверка по документи било установено, че дружеството не е

изпълнило даденото му в т.3 от ПИП с изх. № ПР1915517 от 05.06.2019г. предписание, за което бил съставен ПИП с изх. № 1924199 от 23.07.2019г.

За така констатираното нарушение св. Д. И. – гл.инспектор при Д”ИТ” - С., в присъствието на упълномощен представител на „Амбулатория за извънболнична специализирана помощ – Медицински център за интегративна медицина“ О., ЕИК[ЕИК] и свидетели съставила против дружеството Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-006202/23.07.2019г.

Въз основа на съставения АУАН било издадено НП № 22-006202 от 29.10.2019г., издадено от директора на Д “ИТ“ С., с което на жалбоподателя е наложена на основание чл. 415, ал. 1 от КТ – „имуществена санкция“ в размер на 3000.00

В срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения от страна на санкционираното дружество. Представени са и доказателства, че са изпълнени дадените предписания по т.3.

Въззивният съд е приел за доказано описаното от фактическа страна в АУАН и НП нарушение, съставомерно по чл. 415, ал. 1 от КТ от обективна страна и от касатора, в качеството му на работодател - неизпълнение на дадено задължително предписание с протокол за извършена проверка от 05.06.2019г. Съдът е приел фактическата обстановка за установена въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

СРС е изложил и мотиви, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. При липса на процесуални нарушения съдът намерил, че правилно е приложен и материалният закон, като дружеството е осъществило състава на вмененото му нарушение. При изложени съображения относно вида и размера на наказанието СРС правилно е преценил като законосъобразно наложената санкция да бъде намалена в минимален размер.

Необосновани са твърденията на касатора за неправилност на изводите на съда в обжалваното решение по приложението на закона относно допуснати процесуални нарушения при издаването на НП. Софийският районен съд е изложил правилни, законосъобразни и подробни мотиви, които настоящата инстанция споделя и не намира за необходимо да преповтаря.

Настоящата съдебна инстанция споделя изводите на СРС, че неизпълнението на предписанията е нарушение на просто извършване и е било осъществено още с изтичането на срока за изпълнение на предписанията, т.е. не е било изпълнено задължителното предписание по т.3 от протокола, да изплати на С. П. Е., уговореното трудово възнаграждение за извършена работа за месец август 2017г., съгласно чл.128, т. 2 от КТ в срок до 26.06.2019г. Установено е също така, че предписанието е изпълнено след срока, а именно на 05.08.2019г.

По изложените съображения, обжалваното съдебно решение, като валидно и допустимо, постановено от законен състав и по подадена в срок жалба, срещу подлежащо на съдебен контрол НП, като постановено и при правилно приложение на закона, следва да бъде оставено в сила.

Приложенията по касационното производство Гр.дело 46248/19г. на СРС ГО 143състав и НАХД № 18118/19г. на СРС НО 3 състав съдът намира за неотнормими към предмета на спора на настоящото производство.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по

реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Водим от горното и на основание чл.222, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.10.2020г. по НАХД 18117/2019г. на Софийски районен съд, НО, 103 състав.

ОСЪЖДА „Амбулатория за извънболнична специализирана помощ – Медицински център за интегративна медицина“ О., ЕИК[ЕИК] с управител Х. А. Д. да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ /Д „ИТ“/ - С. съдебни разноски по делото в размер на 80 /осемдесет/лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: